

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318200094
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8318200094.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobkyne: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 41, proti žalovanému: Š. Š., J.. XX.XX.XXXX, G. K. XXXX/XXX, XXX XX N., Š. Q. N., o zaplatenie 783,87 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 21C/2/2018- 53 zo dňa 19. 12. 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol, cit.:

„Súd žalobu zamieta.

Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.“

2. V odôvodnení okrem iného súd uviedol, že žalobca sa v predmetnom konaní žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 783,87 eur, titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobu odôvodnil tým, že v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, uzatvoril žalobca ako poisťovateľ s K. L., ako poisteným, Zmluvu o povinnom zmluvnom poistení, predmetom ktorej bolo poistenie vozidla V. S.. Dňa XX.XX.XXXX došlo medzi žalovaným a vodičom O. X., ktorý šoféroval osobné motorové vozidlo V. S. EČV: N., k poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX, následkom ktorej žalovaný tvrdil, že mu bola spôsobená škoda na jeho osobnom motorovom vozidle zn. E. D. D.: N.. Na základe tvrdenia žalovaného, že došlo k vyššie popísanej udalosti, následkom ktorej mala byť žalovanému spôsobená škoda na motorovom vozidle v zmysle § 10 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona o PZP, žalovaný si u žalobcu uplatnil poistné plnenie dňa 07.12.2016. Žalobca písomne listom zo dňa 23.12.2016 oznámil žalovanému, že ukončil šetrenie poistnej udalosti a poistné plnenie vo výške 783,87 eur poukázal na účet žalovaného dňa 22.12.2016. Listom zo dňa 16.01.2017 polícia žalobcovi oznámila, že vinníkom dopravnej nehody - poistnej udalosti zo dňa 02.12.2016 je žalovaný, ktorý porušil ust. § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 o cestnej premávke, čím sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke. Žalobca preto listom zo dňa 23.02.2017 oznámil žalovanému, že po doručení správy od polície bolo zistené, že plnenie zo dňa 22.12.2016 žalovanému nepatrí, nakoľko vinníkom dopravnej nehody je žalovaný, a preto ho vyzval na vrátenie poskytnutého poistného plnenia, na čo žalovaný nereagoval. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom, ktorý bol následne zrušený z dôvodu proti nemu podaného odporu. Žalovaný v

podanom odpore uviedol, že dňa 02.12.2016 v čase o XX:XX hod. v N. bolo jeho motorové vozidlo účastníkom škodovej udalosti, kde na riešenie danej situácie bola privolaná polícia. Poverený príslušník na mieste nehody označil vinníka nehody vodiča osobného motorového vozidla V. S., D.: N. Žalobca k odporu uviedol, že tvrdenia uvádzané žalovaným sú účelové, v snahe vyhnúť sa vráteniu poskytnutého poistného plnenia.

3. Žalovaný na nariadenom pojednávaní uviedol, že vodičom motorového vozidla zn. E. D., ktorého on je prevádzkovateľom, pri dopravnej nehode dňa 02.12.2016 bol jeho syn, Y. I.. Policajti najprv nesprávne v správe uviedli ako vinníka dopravnej nehody jeho syna, následne však opravili svoju správu s tým, že vinníkom nehody bol O. X.. Svedok Y. I. na pojednávaní uviedol, že bol vodičom osobného motorového vozidla E. D., ktorý patril jeho otcovi. Keď s vozidlom vyšiel na most s právom prednostnej jazdy, z druhej strany mu nedal prednosť vodič motorového vozidla V. S., a pretože bola zľadovatená cesta, neubrzdil a narazil. Obaja vodiči boli v aute sami. Policajti po príchode na miesto nehody túto vyšetrili a oznámili, že vinníkom dopravnej nehody je vodič V. S.. Neskôr zo strany žalobcu došlo k oznámeniu o výške poistného plnenia, ktoré aj bolo vyplatené na otcov účet. Otec za tieto peniaze auto opravil a po 2-3 mesiacoch prišla žiadosť od žalobcu o vrátenie výšky poistného plnenia. Na poisťovni mu bolo oznámené, že policajť uviedol v správe o nehode, ako vinníka jeho, preto hneď vycestoval na dopravný inšpektorát v E. za p. D., ktorý mu vydal správu o nehode, v ktorej bol ako vinník dopravnej nehody zo dňa 02.01.2016, uvedený vodič motorového vozidla V. S..

4. Vzhľadom na rozdielne tvrdenia strán sporu, za účelom odstránenia rozporu dvoch protichodných správ, súd si vyžiadal od Okresného riaditeľstva Policajného zboru v E. E. (ďalej len „OR PZ v E.“) správu o dopravnej nehode zo dňa 02.12.2016. OR PZ v E. podaním zo dňa 30.08.2018 súdu oznámilo, že vinníkom dopravnej nehody zo dňa 02.12.2016, a teda zodpovedným za poistnú udalosť bol vodič vozidla V. S., D.: N., O. X., ktorý porušil ust. § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 o cestnej premávke, čím sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 o priestupkoch. Súd prvej inštancie poukázal na znenie ust. § 193 CSP, podľa ktorého je viazaný rozhodnutím OR PZ v E. o tom, že bol spáchaný priestupok a kto ho spáchal a uzavrel, že žalovaný, ani vodič jeho motorového vozidla neboli zodpovední za spôsobenú nehodu, a preto bol žalovaný poškodeným v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z.. Nárok na náhradu škody preto žalovanému patril a na jeho strane ani nemohlo vzniknúť bezdôvodné obohatenie. Súd prvej inštancie navrhnutého svedka O. X. s ohľadom na zistený skutkový stav a viazanosť rozhodnutím príslušného orgánu (OR PZ) nevypočul, pretože navrhovaný dôkaz považoval za nadbytočný a nevhodný. O trovách konania rozhodol súd v súlade s ustanovením § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

5. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, ktoré vyplýva z toho, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie nevykonal dôkaz a neuložil povinnosť Dopravnému inšpektorátu Policajného zboru v E., ktorý vydal rozdielne správy, aby sa vyjadril k obsahu týchto listín za účelom odstránenia rozporu týkajúceho sa vinníka dopravnej nehody. Ďalej namietal, že súd nevykonal dôkaz a nevypočul svedka O. X. za účelom objasnenia priebehu dopravnej nehody, spôsobu jej nahlásenia, zistenia všetkých okolností súvisiacich s dopravnou nehodou, pričom ide o podstatné skutočnosti dôležité pre toto konanie. Súd žiadnym spôsobom neodstránil rozpor dvoch protirečivých správ o nehode vyhotovených Dopravným inšpektorátom Policajného zboru E., a preto považuje rozhodnutie za nedostatočne odôvodnené. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní a pri odôvodnení svojho rozhodnutia mal povinnosť sa riadne vysporiadať s dôkazmi predloženými žalobcom, ako aj návrhmi na vykonanie dôkazov zo strany žalobkyne. Uvedené však súd prvej inštancie nesplnil, a tak podľa názoru žalobkyne rozhodnutie súdu prvej inštancie nespĺňa ani kvalitatívne požiadavky rozhodnutia vymedzené v CSP. Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, žalobe vyhovel a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinstančného aj odvolacieho konania, alternatívne, aby rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalovaný k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok potvrdil z dôvodu, že vinníkom škodovej udalosti nie je vodič jeho motorového vozidla, ktoré šoféroval jeho syn Y. I., ale vodič motorového vozidla E. D. D.: N., O. X., ktorý podľa správy o nehode ODI PZ SR v E., porušil § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009

o cestnej premávke, čím sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 o priestupkoch.

7. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam uvádza:

9. Žalobca tvrdí, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy ak súd nepoužil správny náležitý právny predpis, alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10. Nárok žalobcu uplatnený v predmetnom konaní vyplýva zo zákona č. 381/2001 Z. z., ktorý súd prvej inštancie na vec aj správne aplikoval. Jeho ust. § 15 ods. 1 súd prvej inštancie aj správne vyložil. V zmysle tohto ustanovenia poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

11. V predmetnej veci je nesporné, že žalobca ako poisťovateľ a K. L. ako poistený uzatvorili zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poistenie vozidla V. S., D.: N. Dňa 02.12.2016 došlo k dopravnej nehode medzi synom žalovaného, ktorý riadil motorové vozidlo žalovaného E. D., Y. I. a vodičom O. X., ktorý riadil osobné motorové vozidlo V. S.. Žalovaný si u žalobcu dňa 07.12.2016 uplatnil nárok na náhradu škody (č.l. 5-6). Žalobca vyplatil na účet žalovaného poistné plnenie v sume 783,87 eur dňa 22.12.2016, zároveň žalovanému oznámil, že po ukončení šetrenia poistnej udalosti poistnú udalosť likviduje v zmysle poistnej zmluvy ako totálnu škodu (č.l. 7). Neskôr OR PZ v E. žalobcovi prostredníctvom zaslanej správy o nehode oznámilo, že vinníkom dopravnej nehody bol vodič vozidla E. D., Y. I.. Preto sa žalobca v predmetnom konaní domáhal vrátenia poistného plnenia titulom bezdôvodného obohatenia. Žalovaný tieto tvrdenia popieral a na preukázanie svojich tvrdení predložil správu o nehode zo dňa 12.03.2018, v ktorej je uvedený ako vinník dopravnej nehody zo dňa 02.12.2016, O. X., vodič motorového vozidla D.: N., čo korešponduje aj s tvrdeniami uvedenými v oznámení škodovej udalosti poisteným K. L. zo dňa 05.12.2016, v ktorej je uvedené, že škoda bola spôsobená vodičom poisteného motorového vozidla (č. l. 4).

12. Výsledkami vykonaného dokazovania bolo v konaní nepochybne preukázané, že dopravnú nehodu zapríčinil O. X., vodič poisteného motorového vozidla D.: N. (číslo poistnej zmluvy XXXXXXXXXXXX) Rozpor v tvrdeniach dvoch správ o dopravnej nehode vydaných OR PZ v E., ktoré označovali najprv ako vinníka dopravnej nehody vodiča motorového vozidla V. S., O. X., neskôr vodiča motorového vozidla E. D., Y. I., bol odstránený súdom prvej inštancie a to tým, že súd prvej inštancie vzhľadom na existenciu dvoch protichodných správ žiadosťou odoslanou OR PZ v E. žiadal, aby tento orgán podal správu, prípadne rozhodnutie o priestupku, kto je zodpovedný za dopravnú nehodu z 02.12.2016 na ul. H. v N. (č.l. 33). OR PZ v E. na základe žiadosti Okresného súdu Humenné oznámilo, že vinníkom škodovej udalosti zo dňa 02.12.2016 je vodič vozidla V. S., D.: N. O. X., ktorý porušil ust. § 16 ods. 1 zák. č. 8/2009 o cestnej premávke, čím sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke podľa § 22 ods. 1 písm. l) zák. č. 372/1990 o priestupkoch (č.l. 35). Teda rozpor týkajúci sa označenia vinníka dopravnej nehody a zodpovednosť za dopravnú nehodu bol odstránený už súdom prvej inštancie.

13. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že s ohľadom na zistený skutkový stav a viazanosť rozhodnutím príslušného orgánu - OR PZ v E., považuje dôkaz - vypočutie svedka O. X. za účelom objasnenia priebehu dopravnej nehody zo dňa 02.12.2016, spôsobu jej nahlásenia a zistenia

všetkých okolností súvisiacich s dopravnou nehodou za nadbytočný a nehospodárny, pretože uvedené mal súd prvej inštancie za preukázané z vykonaného dokazovania.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody je zrejmé, že žalobný návrh je nedôvodný. Žalovanému nevzniklo bezdôvodné obohatenie tým, žeby prijal poistné plnenie od žalobcu ako poškodený z poistnej udalosti, pretože nárok na toto poistné plnenie vyplýva zo zmluvy o povinnom zmluvnom poistení (poistnej zmluvy). Dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný, ani vodič vozidla žalovaného nebol zodpovedný za spôsobenú dopravnú nehodu, žalovaný bol poškodeným v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., a preto mu nárok na náhradu škody od žalobcu patril.

15. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).